

Într-o poiană, se afla o casă.
În această casă, era un perete.
În perete, era o gaură.
În gaura din perete locuiau Tăticul Șoricel,
Mămica Șoricel și Șoricica.
Șoricica spunea mereu „nu”.
Refuza orice.
De îndată ce Tăticul sau Mămica îi ofereau ceva de mâncare,
Șoricica făcea o mutriță supărată și spunea:

**Vai,
vai,
vai!**

În fiecare zi, Tăticul Șoricel pleca să caute
de mâncare.
Ce credeți că aducea?
Brânză!

Mămica Șoricel era încântată, pentru că iubea brânza.
O pregătea în toate felurile: tartă cu brânză ca aperitiv,
legume gratinate, chiar și tort de brânză!
Într-o zi, a inventat înghețata cu brânză!
Tăticul Șoricel era foarte mândru când aducea acasă brânză gruyère.

– Oh, dragul meu, ce drăguț ești! Ce bucată mare de gruyère!
Muah! Îi dădea un pupicel.
Un pupicel este un pupic de șoricel, botic lângă botic,
cu mustățile încâlcite.
Pupiceii erau de-a dreptul hazlii și îl gâdilau pe Tatăl Șoricel.

